

ปัทมา เหมือนสมัย 2557: คำอ้างถึงบุรุษในภาษาไทยในการอ้างถึงและพูดคุยกับ
สัตว์เลี้ยง ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาวิชา
ภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หม่อมหลวงจรัสวิไล จรุงญโรจน์, อ.ด. 329 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและความถี่ของคำอ้างถึงบุรุษในภาษาไทยที่
ใช้ในการอ้างถึงและพูดคุยกับสัตว์เลี้ยงที่แตกต่างกันตาม 5 ปัจจัย คือ เพศของผู้พูด อายุของผู้
พูด ความรักสัตว์ของผู้พูด ลักษณะของสัตว์เลี้ยง และชนิดของสัตว์เลี้ยง โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก
ผู้พูดซึ่งเป็นคนไทยจำนวน 600 คน ในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล คือ จังหวัดนนทบุรี
จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรปราการ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบกำหนดสถานการณ์สมมติ

ผลการวิจัยตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ คำอ้างถึงบุรุษในภาษาไทยที่ใช้ในการอ้างถึง
และพูดคุยกับสัตว์เลี้ยงมีหลากหลายรูปแบบ และปัจจัยที่ศึกษาทั้ง 5 ปัจจัยก็มีอิทธิพลต่อการใช้
คำอ้างถึงบุรุษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยได้สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยที่กำลัง
เป็นอยู่ปัจจุบันได้อีกด้วย โดยเฉพาะค่านิยมการยกย่องสัตว์เลี้ยงเสมือนลูก ซึ่งสอดคล้องกับ
สภาพการณ์ในปัจจุบันที่พบว่า คนไทยนิยมมีลูกกันน้อยลง

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก